

ដាក់កម្រិតដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ២៤៤ សហវ.ប្រក
ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥

រាជធានីភ្នំពេញ . ថ្ងៃទី ០៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០១

ប្រកាសអន្តរក្រសួង

លេខ ០០៦ ប្រកបសហវ

ស្តីពីការកំណត់ផ្ទៃក្រសួងស្រាវជ្រាវសំណង់

===

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រីដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ០៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៣៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល

សំរេច

ប្រការ ១ : ការធ្វើអាជីវកម្មជីកយកថ្នល់សំណង់ទាំងអស់ ត្រូវបង់ជូនរដ្ឋនូវថ្លៃវត្ថុធាតុដើម ។

ថ្នល់សំណង់រួមមាន : ថ្នល់សំណង់ គ្រួស ខ្សាច់ ដី ដីក្រហម (ឡាតើត) និងដីឥដ្ឋ ។

ប្រការ ២ : អាជីវករជាម្ចាស់ការដ្ឋាន ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវបង់ថ្លៃវត្ថុធាតុដើមថ្នល់សំណង់ដែលជីកយក ឬលក់ចេញ ។

ប្រការ ៣ : ថ្លៃវត្ថុធាតុដើមលើការធ្វើអាជីវកម្មជីកយកថ្នល់សំណង់ ត្រូវកំណត់តាមអត្រាដូចខាងក្រោម :

១- ០.៦ ដុល្លារអាមេរិក/ម៉ែត្រត្រីគុណ ចំពោះថ្នល់សំណង់ដែលជាថ្នល់បែកគ្រប់ប្រភេទមានទំហំចាប់ពី ១ សម. x ២ សម. ឡើងទៅ

២- ០.៤ ដុល្លារអាមេរិក/ម៉ែត្រត្រីគុណ ចំពោះក្រួសក្រាវែត

៣- ០.២ ដុល្លារអាមេរិក/ម៉ែត្រត្រីគុណ ចំពោះថ្នល់សំណង់ដែលជាថ្នល់បែកគ្រប់ប្រភេទមានទំហំតូចជាង ១ សម x ២ សម ខ្សាច់សំណង់ និង ដីក្រហម (ឡាតើត) ។

៤- ០.១ ដុល្លារអាមេរិក/ម៉ែត្រត្រីគុណ ចំពោះផលិតផលសំរេចពីដីឥដ្ឋដែលរួមមាន ឥដ្ឋក្រៀង និងផលិតផលពីដីឥដ្ឋផ្សេងៗទៀតលើកលែងតែផលិតផលកុលាលភាជន៍

៥- ០.១ ដុល្លារអាមេរិក/ម៉ែត្រត្រីគុណចំពោះអាចម៍ដីដែលជីកក្នុងបំណងពាណិជ្ជកម្មក្រៅពីការធ្វើអាជីវកម្មដែលមានចែងក្នុងចំណុច ៤ ប្រការ ៣ ខាងលើ ។

ប្រការ ៤ : ចំណូលពីថ្លៃវត្ថុធាតុដើមថ្នល់សំណង់ ត្រូវបានបែងចែក និងបង់ចូលថវិការដ្ឋ ៨០ ភាគរយ ថវិកាខេត្ត ក្រុង ២០ ភាគរយ និងអនុញ្ញាតអោយក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពលដកវិញចំនួន១០ ភាគរយសំរាប់ចំណាយក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវភូគព្ភសាស្ត្រ និង ធនធានរ៉ែ ។

ប្រការ ៥ : អាជីវករត្រូវបង់ថ្លៃវត្ថុធាតុដើមថ្នល់សំណង់នៅវត្តភ្នំភ្នំ ក្រុង ដែលខ្លួនបោះទីតាំងការដ្ឋានផលិតកម្ម និង អាជីវកម្មដោយផ្អែកតាមបញ្ជាចំណូល (សាលាកាត់ត្របង់ចំណូល) របស់មន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ខេត្ត ក្រុង ។

ប្រការ ៦ : ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលសហការជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុធ្វើការកំណត់ និងគ្រោងខ្ទង់ចំណូលនេះនៅពេលធ្វើការពិភាក្សាថវិកាប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ ដោយកត់ត្រាដូចខាងក្រោម :

សរុបនៃសាលាប័ត្របង់ចំណូលរបស់មន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ហើយសាលាប័ត្របង់ចំណូល
នេះត្រូវភ្ជាប់តាមជាមួយនូវលិខិតយុទ្ធការនៅពេលមកចុះទិដ្ឋាការពីមន្ត្រីត្រួតពិនិត្យហិរញ្ញវត្ថុ ។

ប្រការ ១១ ៖ អាជីវករដែលជាប់កាតព្វកិច្ចបង់ថ្លៃវត្ថុធាតុដើមថ្នាំសំភារៈសំណង់ ត្រូវបង់ពន្ធផ្សេងៗទៀត
តាមច្បាប់សារពើពន្ធជាធរមាន ។

ប្រការ ១២ ៖ កាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុដែលមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង ស្តីពីការធ្វើអាជីវកម្មវត្ថុធាតុដើមថ្នាំ
សំភារៈសំណង់រវាងក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល និងអាជីវករដែលមានពីមុន ហើយផ្ទុយនឹង
ប្រកាសនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ប្រការ ១៣ ៖ អង្គភាពចំណុះក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និង ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលដែល
មានការពាក់ព័ន្ធត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តតាមប្រកាសនេះ ។

ប្រការ ១៤ ៖ ប្រកាសនេះ មានប្រសិទ្ធភាព និងចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ
ហត្ថលេខា និងត្រា
គាត ឈន់

រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល
ហត្ថលេខា និងត្រា
ស៊ីយ សែម